

Tentoonstelling

Nog tot vrijdag 30 september 2011 kan u in de Bibliotheek Kris Lambert een fototentoonstelling 'Erfgoedbibliotheken' bekijken. Deze expo laat het brede publiek kennis maken met de rijkdom en diversiteit van erfgoedbibliotheken. Dertig verrassende beelden onthullen de verborgen kantjes en schatten van twaalf erfgoedbibliotheken in Vlaanderen en Brussel.

Twee Oostendse erfgoedspelers, m.n. de Bibliotheek Kris Lambert en het Stadsarchief leveren hun eigen bijdrage aan dit erfgoedverhaal en tonen er enkele representatieve stukken uit hun collecties.

© Vlaamse Erfgoedbibliotheek

Een Oostendse beiaardklok in Harderwijk

Een tijdje geleden kregen we van het Stadsmuseum in Harderwijk het bericht dat er zich in hun collecties een bronzen klok bevindt met het stadswapen van Oostende, het wapen van Vlaanderen, de naam Ste Barbara en het jaartal 1653. Volgens de overlevering had de klok in één van de Harderwijkse stadspoorten gehangen. Ze vroegen zich af of we daar verder iets over wisten?

Zelf waren we ook wel nieuwsgierig om te achterhalen hoe die klok in het Nederlandse Harderwijk was terechtgekomen. In een 19de eeuwse publicatie over de beiaarden die is bewaard in het bewaarfonds Ostendiana en die is gebaseerd op bronnen die ondertussen zijn verloren gegaan, vonden we een verwijzing naar het klokkenverhaal⁹:

Na het Beleg van Oostende (1601-1604) werd het Stadhuis van Oostende volledig heropgebouwd. De toren was pas afgewerkt in 1641-1642. Daarna werd opdracht gegeven om een beiaard te laten installeren. Deze opdracht werd toevertrouwd aan Lievin van Larebeke uit Gent.

⁹ Edmond VAN DER STRAETEN. *Les carillons de la ville d'Ostende*. Oostende, Grég. Neyts, 1895, 15 p.

In juni 1653 kregen alle 28 klokken een naam. Eén ervan werd Barbara genoemd naar de patroonheilige van de gilde van de kleermakers. De andere namen waren eveneens afkomstig van andere gilden en van de patroonheiligen van leden van het stadsbestuur. Maar bij de levering in 1654 bleek dat een groot aantal klokken van slechte kwaliteit was. De klokken werden door diverse experts gekeurd, zowel op last van de fabrikant als door het Stadsbestuur.

Een Oostendse klok in Harderwijk

Na lang palaveren sloot het Stadsbestuur uiteindelijk, in 1674, een akkoord met de befaamde klokkengieter Pieter Hemony uit Amsterdam. Ze kwamen overeen dat de afgekeurde klokken met een totaal gewicht tussen de 6.500 en 6.600 kg. verscheept zouden worden naar Amsterdam met de bedoeling om per kerende 32 nieuwe klokken mee te brengen voor de prijs van 2.750 gulden.

Wat er verder met de afgekeurde klokken is gebeurd, wisten we niet... tot we plots, ruim 330 jaar na datum, uit Harderwijk dit bericht kregen.

Wellicht heeft Pieter Hemony de klokken verder doorverkocht en is er ten minste één daarvan in Harderwijk terechtgekomen.